

تحلیلگر ارشد آمریکایی

پایان عصر آمریکایی و انفجار درونی ایالات متحده

آیا امپراتوری سوخت فسیلی آمریکا در حال فروپاشیدن است؟

از زمان پایان جنگ جهانی دوم، ایالات متحده نقش رهبری و نظارت بر یک نظم جهانی را - که اساس آن سوخت‌های فسیلی بوده - بر عهده داشته است. حال، پایان این عصر فرارسیده است. قبلاً اساس امپراتوری بریتانیا مبتنی بر زغال سنگ بود و اساس قرن آمریکایی، مبتنی بر نفت اما اکنون این فناوری‌های انرژی‌های تجدید پذیر هستند که نقش راهبری جهان پسا آمریکایی را بر عهده دارند؛ «پیمان سبز اروپا»^{۱۳}، نمایانگر شروع این عصر جدید است. پیمان سبز اروپا، بلند پروازانه‌ترین پروژه انرژی پاک در تاریخ است و این پروژه، آغاز یک دوره جدید سیاست‌گذاری در

دانشگاه استنفورد^۷ و مرکز تحقیقاتی مایکروسافت^۸، دعوت شده است. آریا مؤلف چندین اثر در حوزه‌های فناوری، کارآفرینی و سیاست‌گذاری عمومی از قبیل کتاب «اطلاعات انباشته شده»^۹ (۲۰۱۸) و «شهرهای هوشمند»^{۱۰} (۲۰۱۵) است.

آریا در این مطلب بر پایان استیلای سوخت‌های فسیلی و تعیین‌کننده بودن انرژی‌های پاک، برآینده قدرت در جهان تأکید می‌کند و دو طرح «پیمان سبز اروپا»^{۱۱} و «طرح یک جاده و کمربند (جاده ابریشم جدید) چین»^{۱۲} را به عنوان طلوعه پایان عصر آمریکایی قلمداد می‌کند. ترجمه این یادداشت را در متن زیر بخوانید:

«دانیل آریا»، تحلیلگر ارشد آمریکایی ۲۸ ژانویه ۲۰۲۰، در فوربس، از پایان عصر و امپراتوری آمریکایی خبر داده و همچنین، درباره «انفجار سیاسی و اجتماعی ایالات متحده از درون» هشدار داده است.

«دانیل آریا»، عضو ارشد اندیشکده «مرکز بین‌المللی نوآوری حکمرانی»^۳ و مشاور «اجلاس جهانی حقوق»^۴ است. وی به کرات به عنوان استاد مهمان برای سخنرانی در دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی از قبیل دانشگاه هاروارد^۵، بنیاد اینتر پرایز آمریکا^۶،

1. Daniel Araya

۸۰۲ بهمن ۱۳۹۸

3. Centre for International Governance Innovation
4. World Legal Summit
5. Harvard University
6. American Enterprise Institute

7. Stanford University

8. Microsoft Research

9. Augmented Intelligence

10. Smart Cities

11. European Green Deal

12. Belt and Road Initiative (BRI)

۱۳. پیمان سبز اروپا، توافق در بین کشورهای عضو اتحادیه اروپا است که طبق مفاد آن باید تا سال ۲۰۵۰ میلادی، اروپا به طور کامل سوخت‌های فسیلی را از بسته انرژی خود حذف کند.

زمینه انرژی پاک را کلید زده است. این طرح اروپا به رغم چالش‌هایی که با آن مواجه است، نشان دهنده یک «نقشه راه» برای بازسازی کل اقتصاد اروپا با هدف ایجاد اولین منطقه عاری از سوخت‌های فسیلی تا سال ۲۰۵۰ است. پیمان سبز با توجه به اختصاص بودجه یک تریلیون یورویی سرمایه‌گذاری، در نظر دارد تا برای اولین بار، یک قانون اقلیمی را وضع کند که به هدف حذف سوخت فسیلی در سال ۲۰۵۰ برسد.

اقتصاد سبز: اروپا به اضافه چین

پیمان سبز همچنین، فراتر از اروپا می‌تواند پاسخی به بلندپروازی‌های چین هم باشد. با توجه به کاهش رشد چین در زمینه فناوری‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و افزایش استفاده این کشور از سوخت فسیلی، اروپا برای تسریع بخشیدن به ابداعات چین در زمینه فناوری انرژی پاک، یک بازار بسیار ضروری را نمایندگی می‌کند. اتحادیه اروپا بزرگ‌ترین شریک تجاری چین است و بخش اعظم این تجارت، در زمینه کالاهای صنعتی و ماشین‌آلات است. با توجه به اینکه تجارت روبه گسترش دوجانبه میان اتحادیه اروپا و چین، در هر روز از رقم یک میلیارد دلار فراتر رفته است، ظرفیت تجارت در زمینه فناوری‌های انرژی پاک، میان این دو، ظرفیت گسترده‌ای است که البته هرچند چین بزرگ‌ترین

تولیدکننده و توزیع‌کننده فناوری انرژی پاک در جهان بوده اما این کشور، بزرگ‌ترین تولیدکننده گاز دی‌اکسید کربن در جهان نیز است. چین به عنوان یک مرکز تولیدکننده در جهان، همچنان بزرگ‌ترین تولیدکننده صفحات (پنل‌های) خورشیدی، توربین‌های بادی، باتری‌ها و تجهیزات الکتریکی است و همچنین، سرمایه‌گذار بیشتاز در زمینه انرژی پاک است. علاوه بر این، چین در زمینه اختراعات در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر در جهان، نقش رهبری را در اختیار دارد و ایالات متحده، ژاپن و اروپا، پشت سر چین قرار دارند. پیمان سبز اتحادیه اروپا با همکاری جمعی با چین، می‌تواند با موفقیت، اقتصاد اروپا و بخش اعظمی از آسیا را بازسازی کند.

تغییر به سمت فناوری‌های انرژی پاک

این موضوع، یک واقعیت است که اروپا برای پیش بردن (مقابله با) تغییرات اقلیمی، به چین نیاز دارد. چین بیش از یک چهارم گازهای گلخانه‌ای در جهان را تولید می‌کند، ميزانی که از مجموع گازهای گلخانه‌ای تولیدی اروپا و ایالات متحده بیشتر است اما چین هم به اروپا نیاز دارد. آسیب‌های زیست‌محیطی ناشی از صنعتی شدن آسیا، به ناپودی و فروپاشی محیط‌زیست این منطقه سرعت

می‌دهد. آلودگی اتمسفر، آلودگی آب و کمبود آب، در حال حاضر به موضوعی فراگیر تبدیل شده است که از مجموع لیست ۱۰۰ شهر آلوده جهان، ۹۹ شهر در آسیا واقع شده‌اند. اهمیت بیشتر مشارکت اتحادیه اروپا و چین در زمینه پیمان سبز، این است که باعث ایجاد اقتصادهایی بزرگ با حجم و گستره بالا که جهان، به شدت به آن نیاز دارد، خواهد شد. همکاری جمعی چین و اروپا، باعث خواهد شد تا تلاش برای کربن‌زدایی^{۱۴} کردن در دیگر مناطق جهان در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین، بسیار ارزان‌تر شود. چین همین حالا هم در زمینه تجهیزات مرتبط با انرژی‌های تجدیدپذیر، وسایل الکتریکی، ذخیره انرژی، زیرساخت ریلی، هوش مصنوعی، ارتباطات راه دور و رباتیک، یک قدرت مسلط در جهان است. به رغم توسعه سریع ایالات متحده به عنوان رقیب این کشور، ظرفیت گسترده چین در زمینه تولید فناوری‌های پاک، عملاً می‌تواند جهان را به سمت حرکت برای جدا شدن از سوخت‌های فسیلی سوق دهد. همچنین، تغییر مسیر اروپا به سمت فناوری‌های انرژی پاک، می‌تواند کاملاً با ابتکار یک جاده و کمربند چین (طرح جاده ابریشم جدید چین) درآمیزد. طرح یک جاده و کمربند، بزرگ‌ترین پروژه زیرساختی تاریخ است و سرمایه‌گذاری‌های این

14. decarbonize

طرح، شامل ۱۳۱ کشور می‌شود که دوسوم جمعیت جهان را پوشش می‌دهد. حجم کلی این پروژه، نفوذ جهانی چین را گسترش می‌دهد و همچنین، تسلط و غلبه آمریکا (بر جهان) را تضعیف می‌کند. در ایالات متحده به‌طور گسترده برای رد طرح یک جاده و کمربند، این طرح به‌عنوان یک دیپلماسی استعماری نوین ایجاد تله بدهی ارزیابی و مطرح شده است اما واقعیت این است که این طرح، امضای یک نظم جهانی جدید^{۱۵} است. با توجه به از نفس افتادن عصر هژمونی آمریکا، یک اوراسیای فرا قاره‌ای در حال ساخته شدن است.

پایان عصر آمریکا

امپراتوری‌ها ظهور و سقوط می‌کنند. به اعتقاد الیوت کوهن^{۱۶} (استاد علوم سیاسی و نظریه پرداز مطرح آمریکایی)، ریاست جمهوری ترامپ، طلوعه پایان عصر آمریکایی است. آمریکا همچنان ابرقدرت است اما کم شدن نفوذش کاملاً واضح است. سیستم سیاسی آمریکا که با طمع کنترل نشده شرکت‌های این کشور، تحلیل رفته است، مورد حمله و طعمه نخبگان درنده خورگر گرفته است. آمریکا تحت تأثیر این مسئله که چین «رقیب امپراتوری^{۱۷}» او است، در یک باتلاق بی‌کفایتی و فساد غرق می‌شود. موازنه جهانی قدرت در حال

تغییر یافتن است و نظم جهانی در حال تراز کردن و ایجاد موازنه حول بلوک‌های منطقه‌ای^{۱۸} است. ایالات متحده در داخل این کشور، با احتمال واقعی انفجار سیاسی و اجتماعی از درون مواجه است. جامعه مبتنی بر بازار در این کشور، موجب تولد یک نوع فنوڈالیسم شرکت محور^{۱۹} شده که عملاً دموکراسی‌اش را خنثی و عقیم کرده است. همان‌طور که جفری ساکس^{۲۰} (اقتصاددان برجسته آمریکایی) بیان کرد، هم‌اکنون هر یک از چرخه‌های انتخابات در آمریکا، ۸ میلیارد دلار یا بیشتر هزینه دارد و به‌طور معمول، میلیاردرها، شرکت‌های بزرگ نفتی، مجتمع‌های نظامی-صنعتی و لابی‌های درمانی بخش خصوصی در این چرخه‌ها خرابکاری کرده‌اند. برای چارچوب‌مند کردن این بحث، باید بگویم که هم‌اکنون ثروت چهار تن از ثروتمندترین افراد آمریکا، از ثروت ۱۸۵ میلیون نفر از هم‌وطنان آمریکایی آن‌ها بیشتر است.

سبز کردن اوراسیا

اقتصاد سبز^{۲۱}، در فاسوی امپراتوری رو به فروپاشی آمریکا قرار دارد؛ امپراتوری که اساس آن سوخت فسیلی بوده است. انتظار می‌رود که تقاضای جهانی برای انرژی در جهان تا سال ۲۰۵۰، به میزان ۵۰ درصد افزایش یابد و مبدأ اکثریت این تقاضا

نیز آسیا است. سرمایه‌گذاری‌ها بر روی ظرفیت نسل جدید از قدرت، طی دو دهه آینده از ۱۰/۲ تریلیون دلار فراتر خواهد رفت. خوشبختانه بخش اعظم این سرمایه‌گذاری - که حدود ۷/۴ تریلیون دلار است - به ظرفیت ایجاد انرژی تجدید پذیر مربوط خواهد شد. طرح یک جاده و کمربند سبز و پیمان سبز اروپا در کنار هم، می‌تواند به یک تغییر قطعی در حوزه انرژی کمک کند. این موضوع هم برای اروپا، هم چین و همچنین برای ده‌ها کشور منطقه اوراسیا، مزیت خواهد بود. چین زمانی رهبر جهان از منظر فناوری‌های تجدید پذیر بوده است اما به نظر می‌رسد که رهبرانش در مواجهه با کم شدن سرعت رشد اقتصادشان، عقب‌نشسته باشند. سرمایه‌گذاری چین در زمینه انرژی پاک از سال ۲۰۱۷ کاهش یافته و از ۷۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۷، به ۲۹ میلیارد دلار در اوایل سال ۲۰۱۹ رسیده است. موضوعی که مسئله‌سازتر بوده، این است که بانک‌های دولتی چین برای تأمین مالی نیروگاه‌های زغال‌سنگ در دیگر کشورها، از طریق طرح جاده و کمربند، مبلغ ۳۰ میلیارد دلار کنار گذاشته و به آن اختصاص داده‌اند. باین‌حال، اروپا با در پیش گرفتن یک نقش رهبری در قبال چین، می‌تواند بر روی تغییر به سمت یک اقتصاد سبز نقشی سرنوشت‌ساز ایفا کند، برای مثال می‌توان به یک مورد اشاره کرد

18. regional blocs

19. corporate feudalism

20. Jeffrey Sachs

21. green economy

15. new global order

16. Eliot Cohen

17. imperial competitor

رو به نابودی آمریکا، آنچه به آن نیاز است، یک تلاش هماهنگ برای سرمایه‌گذاری بزرگ بخش عمومی در حوزه زیرساخت سبز و فناوری‌های پاک است. چین و اروپا در کنار هم، کلید این موضوع را در دستشان دارند. (Araya, 2020)

منبع

Araya, D. (2020). Is America's Fossil Fuel Empire Collapsing? forbes. Retrieved from <https://www.forbes.com/sites/danielaraya/2020/01/28/is-americas-fossil-fuel-empire-collapsing/#593994832c57>

جهان را فراهم می‌کند. همان‌طور که «صندوق جهانی حیات وحش»^{۲۴} در گزارش اخیر خود اعلام کرد، گستره طرح کمربند و جاده بدان معناست که فناوری‌ها و رویه‌های پایدار برای مدیریت بحران زیست‌محیطی، حیاتی هستند. ابزارهای عمیق چین و مهارت تولید با مهندسی پیشرفته اروپا و برنامه‌ریزی آن، می‌تواند برای سراسر آسیا، خاورمیانه، اروپا و آفریقا، تسهیل‌کننده یک آینده توأم با انرژی پاک باشد. با فرارفتن از امپراتوری

و آن شرکت هواوی^{۲۲} چین است که هم بزرگ‌ترین تأمین‌کننده تجهیزات مخابراتی و ارتباط راه دور است و هم یکی از تأمین‌کنندگان بزرگ و کلیدی پنل‌های خورشیدی^{۲۳} است.

با وجود انتقادها از نقش استعمار نوین چین در آفریقا، آمریکای لاتین و جنوب شرقی آسیا، حقیقت این است که زیرساخت چین با همراهی کردن با طرح (پیمان سبز) اروپا، امکان ایجاد احتمال رشد و توسعه

24. World Wildlife Fund

22. Huawei

23. solar panels